

ג' פנחס תשמ"ה לפ"ק.

כבוד ידידינו הה"ג המופלג ירא ושלם ר' אברהם יצחק
הופמן שליט"א בעיה"ק ירושלים ת"ו.

אחדשה"ט וש"ת באהבה.

הנה כצ' עוסק בדיוני עומלח כהנים ועורר אותי למעשה
למש"כ צעניי שצטע הלוי יו"ד קמא סי' ר"ה דאסור
לכבן ליכנס לביה"ה אפי' לבקור חולים רגיל (אם לא שהיה
מאות בקור חולים ע"פ הלכה ממש שיתכן שמותר ע"פ מה
שבארתי במק"א) מחשש עו"ב — וכחצ כן ג"כ צטע הגאון
אגרת משה וצטע כ"ק האדמו"ר מסאטמר ז"ע.

ועי"ז נתעורר באיזה שאלות ואשיב בקצרה. — א. הנה
אנחנו מתירים לאשה מעוברת אשת כהן ליכנס לביה"ה
ללידה, אף דאיכא שם ספק הרגיל של עומלח משום דין ס"ס
עיין ש"ך יו"ד ריש סי' שצ"א — ובמג"א סי' שמ"ג —
והס"ס דילמא נקבה ודילמא נפל — ועי"ז העיר כצ' דהיום
מלוי שאלה מעוברת יודעת באופן ברור לפני כן ע"י אולטרה
סונד אם העובר זכר או נקבה, וא"כ צב"ה ליכא ס"ס
לפאורס ותבא אסור לה להכנס לשם ביה"ה ללדת שם.

הנה איני מסכים לה כלל — דהח"ס בתשובתו יו"ד סי'
שנ"ד נוטה במסקנתו דגם הרקע שהוצרך לס"ס ולא
מספיק ל' דין דאין עברה צלעה נטמאת בקושיט מג"א שם
נחית ג"כ לסברה הנ"ל דעד שלא הולד, או מתעורר לאת
אין שום חשש גם אם יהי זכר, ובתורה אמת כתיב והלדק
עם הפוסקים שהסכימו לה עד ללידת הולד או שמתעורר
כבר לאת, וכבר כתבתי צעניי צט"ת שצט הלוי יו"ד קמא
סי' ר"ה שם דמשנה מפורשת היא צנדה מ"ג ע"ב וכמש"כ
צס' משנה אחרונה צנדה שם.

וא"כ כיון דכמעט כל הנשים הולכות עוד לפני תקופת
ליאת הולד אין חשש על הכניסה, ובמשך הזמן
שצריכה להיות שם עם הילד יש טעם היתר אחר כאשר
בארתי שצטע הלוי שם.

ב — ואשר העיר עוד דאף שנתיר הכניסה ללדת שם, זה
שיקר היתר משום דהויא עומלח דמילא ולא ספינ
צידים כמש"כ הפוסקים, וצב"ה כהיום דצתי חולים
שהתינוקות צחד נפרד כל פעם שפותחים את הדלת נכנסה
עומלח משאר מקומות הביה"ה א"כ מקרי צידים, ואסור
להשהות התינוק שם, וכן כ"פ שמציאים התינוק מהחדר
להאם להקם מעמאים צידים והציא הערה זו גם צטע ידידי
הגאון מהרש"ז אויערבאך שליט"א, והי' לכאורה יאות להוציא
התינוק מהקדס מביה"ה א"ד מעלתו.

לדידי צעניי דברים אלה אין נראים — כי כולם לא ראו
דברי הגאון חכם צבי בתשובות נוספות סי' ו' שדן
בילד שצריך להחזיר אותו אחרי מילה צביהכ"ל לבית אמו
ויש מת צב"ה — וכי דמותר משום דלעלמא נראה לבו שזה
גדר סכנה להפריש תינוק מאמו ומשמע דלא משום ההנקה
דלאחר מילה כ' כן — אלא דעלם הפרשה מאמו בגדר סכנה
או ספק סכנה.

ומלבד זה מאדד הכח"ל שם ע"פ מש"כ הרשב"א צטע ר"ת
דעומלח צו ציוס רק מדרבנן — כיון שאין הוספה
צועמלח היום, והדברים עתיקים וציתור לקטן לדעת הרשב"א

דלא צענין שיסדקו גם הכתלים, מכ"מ הגג נסדק לגמרי
באור ונעשה כשני חלקים, לא כן צנ"ד שהגג שלם אלא
שעשוי כמין סדק מתחת לגג על שטח קטן אולי באופן זה
אין גדר סדק כלל כיון שיש גג שלם מלמעלה, ועדין איני נצרך
בזה, בכל אופן עדין צ"ע וציתור בזה — ובדברי מן חזון
איש צמס' אלהות אשר צענינים אלה שהזכיר צקונטרס הנ"ל
לא הי' פנאי לע"ע לעיין צעומק.

ושוב הוסיף הרב הג' השואל רצי דוד הכהן לעורר מאחרי
ספרים שדין מהר"ם תולה בצב"ע רמז וצענייותי לולא
דצריהם לא יראה כן — דהבדל בין סוגית הגמ' דסוכה
כ"ב ע"א דאמרינן צב"ע רמז, וכיו"צ גם צקורות צסוכה שם
וצעירוצין ע' ע"א וכן צסוכה מדוצללה צגמ' סוכה שם צכל
אחד מן המקומות אין הקורה — או הסכך או הקורות
תקרה שלמה צפני עמנן דסכך רחצ עפה שייך למטה לשאר
סכך הסוכה ושייך לומר צב"ע רמז למטה — וכן צמשה
דאלהות פ"י צ המוצא צט"ס שם דמיירי מקורות הבית ועליה
שישנם רק הקורות, ולא המעוצה ולא הנסרים צציויהם
כמש"כ רש"י סוכה שם ד"ה ה"ג — והיו העליונות צבין
התחתונות — וא"כ משלימות זה לזה התחתונות ממלאת
חסרון צצעליונות, והעליונות ממלאת חסרון צצחתונות,
וכלשון צעל תפא"י צאלהות שם יעש"ה כאלו כל התחתונות
והעליונות תקרה שלמה.

משא"כ משנתינו דאלהות פ"י שעליה מוסצים דברי רציו
מהר"ם מרומנוצורג — שפי' צנתן דבר שאינו מקבל
עומלח צצרוצה צין למעלה צין למטה אין עמא אלא תחתון
דר"ל גם אם נתן צצרוצה למעלה אין עמא אלא תחתון הבית
שם עריצי עומלח, לא העליה היפך פי' הרא"ש אין זה
כלל טעם מטעם צב"ע רמז, אלא כיון דאיכא למעלה תקרה
שלמה שאינה צריכה כלל של מטה ונתן עוד כסוי פחות מעפה
להשלים התקרה אין אינו דנים כלל בזה צמדת צב"ע רמז,
אלא דאכל זה של מעלה כיון שמאחיל גם על של מטה גורם
עכ"פ התערבות עומלח למטה צצטע שהעומלח שם, ואינו
גורם להתפשטות גם צעליה כיון שהצרוצה פחות מעפה.

וממילא לא קשה מה שהקשה הגאון אמרי יוסף ח"א סי'
צ"ה דמהר"ם מטעם צב"ע רמז מעמא הבית של
מטה, ומכאן זה הקשה דהרי הכסוי של מעלה פחות מעפה
דלא אמרינן צב"ע רמז, — וכחצ דזה הסיבה אשר צעלי
ש"ע לא הביאו דעת מהר"ם כלל, וצענייתי זה ליתא אלא
דכצ"י וברמ"א לא זכו עדין לראות פי' הרציו מאיר על
טהרות.

והמעייין הי' צלשון הר"מ יראה דאין זכר לה, ואעפ"י
שכ' בית צטע כמה גדולים שדעתם ג"כ שדברי
מהר"ם מטעם צב"ע רמז, עפר איני תחת כפות רגליהם, אצל
לולא דצריהם לא נראה כן, — וכצ' כ' צעמנו שמאל צחי
הגאון ר' חיים מצריסק ח"ג אלו שלא נדפסו שכ' ג"כ שזה
לא מטעם צב"ע רמז — ואין ספר זה צצצולי.

ומה שכתבתי למעלה שאין סדק הנעשה באופן מלאכותי
מועיל לחלק בית לשנים שלא תצור העומלח כיון
שלמעלה מסדק זה הנעשה לפנים יש תקרה שלמה וכ"ה דהם
אותי — מה אעשה שדבר זה ספק גדול בצ"י ע"פ הדברים
שכתבתי למעלה.

והריני דוש"ת באהבה וידידות